

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 89/2016-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. februára 2016 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., ■■■■■ binova 25, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Bratislava spisových značiek: 8 Co 407/2014 zo 7. júla 2014 (Rvp 7625/2015), 6 Co 403/2014 zo 16. júla 2014 (Rvp 7626/2015), 3 Co 340/2014 zo 14. júla 2014 (Rvp7627/22015), 9 Co 329/2014 zo 17. júla 2014 (Rvp 7628/2015), 8 Co 332/2014 zo 17. júna 2014 (Rvp 7 629/2015), 5 Co 487/2014 z 25. júla 2014 (Rvp 7630/2015), 2 Co 43,9/2014 z 28. júla 2014 (Rvp7631/2015), 8 Co 330/2014 z 10. júla 2014 (Rvp 7632/2015), 4 Co 465/2014 z 25. júla 2014 (Rvp 7633/2015), 8 Co 408/2014 z 10. júla 2014 (Rvp 7634/2015), 3 Co 298/2014 z 30. júla 2014 (Rvp 7635/2015), 3 Co 370/2014 z 24. júla 2014 (Rvp 7636/2015), 8 Co 367/2014 z 10. júla 2014 (Rvp 7637/2015), 8 Co 1368/2014 z 30. júna 2014 (Rvp 7638/2015), 2 Co 534/2014 z 30. júla 2015 (Rvp 7639/2015), 14 Co 754/2014 z 3. novembra 2014 (Rvp 7640/2015, Rvp 7641/2015, Rvp 7642/2015, Rvp 7643/2015, Rvp 7644/2015, Rvp 7645/2015, Rvp 7646/2015, Rvp 7655/2015, Rvp 7656/2015, Rvp 7657/2015, Rvp 7658/2015, Rvp 7659/2015), 6 Co 483/2014 z 13. augusta 2014 (Rvp 7647/2015), 2 Co 480/2014 z 30. júla 2014 (Rvp 7648/2015),

3 Co 373/2014 z 22. júla 2014 (Rvp 7649/2015), 8 Co 373/2014 z 27. júna 2014 (Rvp 7650/2015), 14 Co 750/2014 z 3. novembra 2014 (Rvp 7651/2015), 14 Co 751/2014 z 3. novembra 2014 (Rvp 7652/2015), 14 Co 752/2014 z 3. novembra 2014 (Rvp 7653/2015), 14 Co 763/2014 z 3. novembra 2014 (Rvp 7654/2015), 2 Co 537/2014 z 28. augusta 2014 (Rvp 7660/2015), 2 Co 307/2014 z 25. júna 2014 (Rvp 7661/2015), 2 Co 308/2014 z 25. júna 2014 (Rvp 7662/2015), 2 Co 309/2014 z 25. júna 2014 (Rvp 7663/2015), 6 Co 428/2014 z 25. septembra 2014 (Rvp 7664/2015), 14 Co 744/2014 z 3. novembra 2014 (Rvp 7665/2015), 14 Co 745/2014 z 3. novembra 2014 (Rvp 7666/2015), 14 Co 746/2014 z 3. novembra 2014 (Rvp 7667/2015), 14 Co 747/2014 z 3. novembra 2014 (Rvp 7668/2015), 14 Co 748/2014 z 3. novembra 2014 (Rvp 7669/2015), 14 Co 749/2014 z 3. novembra 2014 (Rvp 7670/2015), 2 Co 310/2014 z 25. júna 2014 (Rvp 7671/2015), 2 Co 311/2014 z 25. júna 2014 (Rvp 7672/2015), 2 Co 312/2014 z 25. júna 2014 (Rvp 7673/2015), 14 Co 724/2014 z 3. novembra 2014 (Rvp 7674/2015), 14 Co 738/2014 z 3. novembra 2014 (Rvp 7675/2015), 14 Co 739/2014 z 3. novembra 2014 (Rvp 7676/2015), 14 Co 740/2014 z 3. novembra 2014 (Rvp 7677/2015), 14 Co 741/2014 z 3. novembra 2014 (Rvp 7678/2015), 14 Co 742/2014 z 3. novembra 2014 (Rvp 7679/2014) a sp. zn. 14 Co 743/2014 z 3. novembra 2014 (Rvp 7680/2015) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 7625/2015, Rvp 7626/2015, Rvp 7627/2015, Rvp 7628/2015, Rvp 7629/2015, Rvp 7630/2015, Rvp 7631/2015, Rvp 7632/2015, Rvp 7633/2015, Rvp 7634/2015, Rvp 7635/2015, Rvp 7636/2015, Rvp 7637/2015, Rvp 7638/2015, Rvp 7639/2015, Rvp 7640/2015, Rvp 7641/2015, Rvp 7642/2015, Rvp 7643/2015, Rvp 7644/2015, Rvp 7645/2015, Rvp 7646/2015, Rvp 7647/2015, Rvp 7648/2015, Rvp 7649/2015, Rvp 7650/2015, Rvp 7651/2015, Rvp 7652/2015, Rvp 7653/2015, Rvp 7654/2015, Rvp 7655/2015, Rvp 7656/2015, Rvp 7657/2015, Rvp 7658/2015, Rvp 7659/2015, Rvp 7626/2015, Rvp 7661/2015, Rvp 7662/2015, Rvp 7663/2015, Rvp 7664/2015, Rvp 7665/2015, Rvp 7666/2015, Rvp 7667/2015, Rvp 7668/2015,

Rvp 7669/2015, Rvp 7670/2015, Rvp 7671/2015, Rvp 7672/2015, Rvp 7673/2015, Rvp 7674/2015, Rvp 7675/2015, Rvp 7676/2015, Rvp 7677/2015, Rvp 7678/2015, Rvp 7679/2015 a Rvp 7680/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 89/2016.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 25. mája 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uzneseniami Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), tak ako sú označené v záhlaví tohto uznesenia (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia krajského súdu“).

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupuje v postavení žalobcu v právnych veciach vedených Okresným súdom Malacky, Okresným súdom Bratislava III a Okresným súdom Bratislava IV (ďalej len „okresné súdy“), ktorých predmetom je náhrada majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle podmienok vyplývajúcich zo zákona č. 514/2003 Z. z o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom okresného súdu v exekučných konaniach, v ktorých sťažovateľka vystupovala ako oprávnená a v ktorých sú okresné súdy zároveň tým orgánom súdnej moci,

ktorý sťažovateľke ňou požadovanú náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobil. Skutočnosti deklarované sťažovateľkou v jej jednotlivých žalobných návrhoch doručených okresným súdom a vychádzajúce z jej nesúhlasu spočívajúceho predovšetkým v tom, že súd, ktorý škodu spôsobil, by mal rozhodovať o jej náhrade, tento vyhodnotil ako námietky zaujatosti podané proti jednotlivým sudcom zaradeným na tieto sudy a v ďalšom postupe rozhodli o uložení povinnosti sťažovateľke zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 € za vznesené námietky zaujatosti podľa položky č. 17 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Podľa názoru sťažovateľky napadnuté rozhodnutia krajského súdu sú založené na nesprávnom právnom posúdení jej návrhov predstretých v podaných žalobách ako námietok zaujatosti, hoci tieto podania neboli dostatočne určité a nespĺňali náležitosti námietky zaujatosti upravené v zmysle dikcie ustanovenia § 15a zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“ alebo „Občiansky súdny poriadok“).

V petite podaných sťažností sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu napadnutými rozhodnutiami krajského súdu, ktoré zruší a veci vráti krajskému súdu na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov. V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností ktoré sú predmetom tohto prerokovania pred ústavným súdom a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

Ústavný súd po preskúmaní predmetu týchto sťažností týkajúcich sa napadnutých rozhodnutí krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už

zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich v okolnostiach jej predmetných právnych vecí, o posúdení jej návrhov predostretých v žalobách podaných podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov [(v súvislosti s oneskoreným postupom všeobecných súdov predovšetkým pri postupe podľa § 44 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov)], ako aj námietok zaujatosti a táto skutočnosť bola podstatnou pre následné vyrubenie súdneho poplatku vo výške 66 € za podanú námietku/námietky zaujatosti. Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj totožnosť v použitej právnej argumentácii, skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj vo veľkom množstve prípadov predošlých (a tiež posudzovaných ústavným súdom, pozn.), dospel ústavný súd k záveru, že sťažovateľke sú nepochybne známe dôvody odmietnutia sťažností v rovnakých prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku. A keďže v rozsahu použitej zásadnej/kľúčovej argumentácie sťažovateľky voči napadnutým rozhodnutiam krajského súdu sa táto nemení, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (I. ÚS 307/2014, I. ÚS 308/2014, I. ÚS 309/2014, I. ÚS 310/2014, I. ÚS 435/2014, I. ÚS 439/2014, I. ÚS 441/2014, I. ÚS 516/2014, I. ÚS 744/2014, I. ÚS 800/2014, II. ÚS 61/2014, II. ÚS 273/2014, II. ÚS 295/2014, II. ÚS 461/2014, II. ÚS 462/2014, II. ÚS 463/2014, II. ÚS 467/2014, II. ÚS 468/2014, II. ÚS 488/2014, II. ÚS 646/2014, II. ÚS 700/2014, II. ÚS 732/2014, II. ÚS 882/2014, III. ÚS 496/2014, III. ÚS 497/2014, IV. ÚS 498/2014, III. ÚS 482/2014, III. ÚS 483/2014, III. ÚS 484/2014, III. ÚS 506/2014, III. ÚS 508/2014, III. ÚS 509/2014, III. ÚS 604/2014, IV. ÚS 219/2014, IV. ÚS 220/2014, IV. ÚS 236/2014, IV. ÚS 237/2014, IV. ÚS 239/2014, IV. ÚS 240/2014, IV. ÚS 241/2014, IV. ÚS 242/2014, IV. ÚS 243/2014, IV. ÚS 244/2014, IV. ÚS 245/2014...), ktoré skončili odmietnutím rovnakých sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovaných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho

pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Nad rámec už uvedeného a v kontexte s prílohami každej podanej ústavnej sťažnosti, ktoré obsahujú rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) a iných všeobecných súdov a ktorými sťažovateľka mieni presvedčivo preukázať nesprávny výklad zákona vo veci konajúcim krajským súdom, ústavný súd zhodne s Európskym súdom pre ľudské práva neskúma, či dôvody uvedené v rozhodnutí sú vecne správne (Van de Hurk c. Holandsko z 19. 4. 1994, séria a, č. 229, bod 61, správa Európskej komisie pre ľudské práva vo veci Fouquet c. Francúzsko, recueil I/1996, s. 29). Je vecou ústavnej zodpovednosti celej sústavy všeobecných súdov, aby chránili zákonnosť spôsobom, ktorý je vecne správny, primerane odôvodnený a nie je arbitrárny. Z rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva Beian v. Rumunsko (č. 1) zo 6. 12. 2007 vyplýva, že rozdielna judikatúra v skutkovo rovnakých, prípadne podobných veciach je prirodzenou súčasťou vnútroštátneho súdneho systému (v zásade každého súdneho systému, ktorý nie je založený na precedensoch ako prameňoch práva). Ústavnému súdu neprislúcha zjednocovať *in abstracto* judikatúru všeobecných súdov a suplovať tak poslanie, ktoré zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov [§ 8 ods. 3, § 20 ods. 1 písm. b), § 21, § 22 a § 23 ods. 1 písm. b)] zveruje práve najvyššiemu súdu, resp. jeho plénu a kolégiám, keď mu okrem iných priznáva aj právomoc zaujímať stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov (m. m. I. ÚS 17/01, IV. ÚS 267/05, I. ÚS 199/07, I. ÚS 18/08, II. ÚS 18/08, II. ÚS 273/08, IV. ÚS 331/09, IV. ÚS 342/2010). Práve plénum a kolégiá najvyššieho súdu sú oprávnené odstraňovať nejednotnosť výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov tak, aby sa chránili okrem iného aj legitímne očakávania účastníkov súdnych konaní. Ústavný súd však vzhľadom na to, že nie je súčasťou systému všeobecného súdnictva, môže zasahovať do výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov všeobecnými súdmi len v prípadoch, keď sa ich výklad vyznačuje svojvôľou a zjavnou neodôvodnenosťou do tej miery, že to má za následok porušenie základného práva alebo slobody. Navyše, nie je možné vnímať postavenie ústavného súdu ako orgánu, ktorého úlohou by bolo zjednocovať stanoviská

najvyššieho súdu (I. ÚS 199/07, II. ÚS 273/08, IV. ÚS 331/09, III. ÚS 197/2011), ako aj rozhodovaciu prax všeobecných súdov (I. ÚS 199/07, I. ÚS 18/08, II. ÚS 152/2011).

Vzhľadom na odmietnutie sťažností ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených (zrušenie napadnutých rozhodnutí krajského súdu a vrátenie vecí na ďalšie konanie a priznanie náhrady trov konania) stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

V závere ústavný súd poznamenáva, že právny zástupca sťažovateľky aj takýmto spôsobom zahľucuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už dopredu vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období úspešné a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje a je to porušením buď zákonných alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. februára 2016